

Čís. 193 dis.

Nejde o zavinené porušenie advokátskych povinností, bol-li advokát v omyle o výklade zákona a bola-li pre tento jeho omyl žaloba ním zastupovaná zamietnutá.

(Rozh. zo dňa 26. februára 1934, Ds III 98/33.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. D. G., advokátovi z V., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 11. novembra 1933, po preskúmaní spisov, predložených horeoznačeným disciplinárnym súdom vyniesol tento rozsudok. Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov zrušuje rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice a sprostuje obvineného Dr. D. G. obžaloby pre disciplinárne previnenie podľa bodu a) § 68 adv. zák.

Dôvody:

Proti rozsudku súdu prvej stolice podal odvolanie obvinený: 1. z formálneho dôvodu v podstate preto, že bol odsúdený bez zákonnej obžaloby, lebo poškodený nežiadal jeho potrestanie; 2. čo do viny z toho dôvodu, že nespáchal disciplinárne previnenie. Z formálneho dôvodu podaná časť odvolania je bezzákladná, lebo disciplinárne pokračovanie bolo zavedené v smysle § 79 adv. zák. na základe žiadosti zástupcu komory.

Základné je však odvolanie čo do viny. Súd prvej stolice v podstate preto uznal za vinného obvineného, lebo podal zmenečnú žalobu v zastúpení I. S. na základe zmenky, ktorá bola protestovaná P-skou bankou vo V. a prišla do majetku žalujúceho bez post-protestného indosamentu, následkom čoho bola žaloba zamietnutá, pretože súd mal za to, že na základe zmenky žalobca nebol legitimovaný ako zmenečný veriteľ. Obvinený tak v citovanom spore ako aj v disciplinárnom pokračovaní zastával názor, že podľa § 45 zmenk. zák. č. 1/1928 sb. z. a n. žalobca I. S. už na základe držby zmenky protestovanej pre neplatenie bol ako majiteľ zmenky legitimovaný. Ponevác opačný názor súdu nie je založený na jasnom a bezpochybnom predpise zákona, lež na výklade tohože a pretože v tejto veci ide o taký prípad, ktorý v praxi nevyskytuje sa často; preto nelze považovať za zavinené porušenie advokátskych povinností, že obvinený bol v omyle dotyčne výkladu zákona a že následkom tohoto jeho omylu bola žaloba zamietnutá. Mýlil sa tedy súd prvej stolice, keď za vinného uznal obvineného. Preto najvyšší súd oslobodil ho od obžaloby a jej následkov. O tom, či je obvinený povinný nahradiť škodu svojmu klientovi alebo nie, má rozhodovať súd civilný podľa § 71 adv. zák.